

něným. Na věci nemění nic, že revolver, jímž stěžovatel G-a ohrožoval, nebyl podle tvrzení stěžovatelova nabit; neboť tato okolnost nebyla G-ovi známa a otázku, zda hrozilo G-ovi nebezpečí, či nikoli, jest posuzovati nikoli s hlediska osoby hrozící, nýbrž jen s hlediska osoby ohrožené. Z toho co uvedeno vysvítá, že sborový soud porotní, zamítнув obhájcův návrh, neporušil předpis § 320 tr. ř. a nezatížil rozsudek zmatkem podle § 344 čís. 6 tr. ř.

Čís. 3572.

Nahodilé opilství podle § 523 tr. zák. je pachatelem zaviněno již tím, že se připravil v tento stav vědomým požitím alkoholických nápojů.

Ke skutkové podstatě přestupku opilství podle § 523 tr. zák. stačí, vyazuje-li čin spáchaný v nahodilém zaviněném opilství na venek veškeré znaky určitého zločinu.

Nevyhledává se, by skutek spáchaný v nahodilém zaviněném opilství jevil též znaky subjektivní podstaty onoho zločinu.

Přestupek opilství spáchaný činy, vykazujícími na venek veškeré znaky zločinu podle § 85 a), b) tr. zák., pokud se týče zločinu podle § 5, 85 a), b) tr. zák.

Ke skutkové podstatě zločinu § 85 a) tr. zák. se vyhledává úmysl směřující ke způsobení škody částku v tomto ustanovení zákona uvedenou převyšující jen, nastala-li ze zlomyslného poškození cizího majetku ona škoda, ač ji pachatel způsobiti zamýšlel.

Skutkovou podstatu zločinu § 85 a) tr. zák. nevylučuje napotomní náhrada škody.

Ke skutkové podstatě zločinu § 85 b) tr. zák. se nevyžaduje, by úmysl pachatelův směřoval přímo k způsobení některého z nebezpečí v § tom uvedených, stačí po stránce subjektivní, byl-li si pachatel, poškodivší úmyslně a vědomě bezprávně cizí majetek, při páchání činu vědom, že z jeho skutku může nastati některé z oněch nebezpečností.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1929, Zm I 491/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 25. června 1928, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přestupkem proti veřejné mravopoctnosti podle § 523 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost obžalovaného Jaroslava K-e uplatňuje číselně důvody zmatečnosti podle § 281, čís. 5 a 9 a) tr. ř., zmateční stížnost obžalovaného Karla S-a dovolává se číselně důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 5, 9 a) a b) tr. ř. Stížnost obžalovaného K-e vytýká rozsudku s hlediska zmatku podle § 281 čís. 5 tr. ř., že neuvádí důvodů a) pro výrok, že si stěžovatel opilství zavinil, b) pro výrok v rozsudku, že stěžovatel poškodil cizí majetek zlomyslně (úmyslně). Výtky nejsou odůvodněné. K a). Nahodilé opilství podle § 523 tr. zák. je pachatelem za-

viněno již tím, že se připravil v tento stav vědomým požitím alkoholických nápojů. (Rozh. čís. 3775 víd. úř. sb.). Podle toho má výrok rozsudku, že si stěžovatel opilství zavinil, dostatečnou oporu ve skutečnosti v rozhodovacích důvodech uvedené, že sám doznal, že vypil osudného dne po příjezdu do P. 8 sklenic plzeňského piva, pak 4 osminky vína a skleničku koňaku, na to při večeři zase 2 sklenice piva a posléze v baru hotelu »Imperial« v P. (kde spáchal trestný čin, jímž byl uznán vinným) zase větší množství alkoholu; neboť těmito údaji připustil stěžovatel, že se připravil v opilství vědomým požitím značného množství alkoholu. K b). Ke skutkové podstatě přestupku opilství podle § 523 tr. zák. stačí, vykazuje-li čin spáchaný v nahodilém zaviněném opilství na venek veškeré znaky určitého zločinu (Plen. usnesení nejvyššího soudu ze dne 12. dubna 1928, č. j. Pres. 186/27, sb. n. s. čís. 3145). Podle toho nevyhledává se ke skutkové podstatě tohoto přestupku, by skutek spáchaný v nahodilém zaviněném opilství jevil též znaky subjektivní podstaty onoho zločinu. V důsledku toho netřeba v rozsudku odsuzujícím pachatele pro přestupek opilství podle § 523 tr. zák. zjišťovati, zda jest splněna též subjektivní podstata zločinu tvořícího předpoklad pro potrestání podle § 523 tr. zák., a zjištění v tomto směru odůvodňovati. Neuvádí-li tedy rozsudek pro výrok shora pod b) uvedený, pro výrok rozsudku po subjektivní stránce zločinu podle § 85 a) a b) tr. zák. důvody, nelze v tom spatřovati vadu nedostatku důvodů po rozumu § 281, čís. 5 tr. ř., jež předpokládá, že v rozsudku nejsou uvedeny důvody pro výrok o rozhodné skutečnosti.

Výtkami neúplnosti rozsudku provádí stížnost obžalovaného S-a ve skutečnosti zmatek podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. Především jde o námitku, že rozsudek nezjišťuje výši škody, již jeden každý z obžalovaných způsobil, že nezjišťuje, kolik činí škoda stěžovatelem samotným způsobená, jakou škodu způsobil spoluobžalovaný K. sám a kolik činí škoda způsobená jednáním spoluobžalovaného K-e, na němž má stěžovatel spoluvinu. Stížnosti nelze přiznati oprávnění. Rozsudek zaujímá, jakž plyne z rozhodovacích důvodů ve spojení s vlastním výrokem rozsudku, zřejmě stanovisko, že obžalovaný K. způsobil rozbitím láhvi a sklenic škodu 56 Kč, že se stěžovatel účastnil tohoto poškození cizího majetku jako spoluvinník a rozbil kromě toho sám cizí vinnou láhev a že oba obžalovaní způsobili mimo to ve společnosti jako spolupachatelé poškozením cizího barového zařízení škodu asi 400 Kč. Jednali-li však obžalovaní v posléze uvedeném směru jako spolupachatelé, ručí oba za celý výsledek společné činnosti, takže nebylo třeba zjišťovati, jakou škodu způsobil jeden každý z nich, nýbrž stačilo zjištění celkové škody ze společné činnosti obou obžalovaných vzniklé. Neodůvodněna je námitka stížnosti, že nebylo jednotlivé jednání obžalovaných posuzováno po stránce objektivní s hlediska nebezpečnosti podle § 85 b) tr. zák.; neboť rozsudek zjišťuje v rozhodovacích důvodech, že z poškození vinné láhve, již mrštil stěžovatel tak prudce o zem, že se roztránila a střepiny skla se rozlily, mohlo stejně jako z poškození sklenic, jež stěžovatel podával obžalovanému K-ovi a jež tento rozbíjel tím způsobem, že je házel prudce na zemi, vzejíti nebezpečnost pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost personálu nebo hostů v baru.

Posléze námítá stížnost obžalovaného S-a ve vývodech vztahujících se k číselně uplatňovanému zmatku podle § 281, čís. 5 tr. ř., že rozsudek nezjišťuje, že stěžovatel zamýšlel způsobiti poškozením cizího majetku škodu 200 Kč převyšující a že jeho úmysl směřoval mimo to ke způsobení některého z nebezpečností v § 85 b) tr. zák. uvedených. Námitku tuto bylo by pokládati za právně bezpodstatnou i, kdyby se vyžadovalo ke skutkové podstatě přestupku opilství podle § 523 tr. zák., by čin v nahodilém zaviněném opilství spáchaný vykazoval též subjektivní znaky určitého zločinu; neboť ke skutkové podstatě zločinu podle § 85 a) tr. zák. vyhledává se úmysl směřující ke způsobení škody převyšující částku v tomto ustanovení zákona uvedenou jen, nenastala-li ze zločinného poškození cizího majetku škoda částku v § 85 a) tr. zák. uvedenou přesahující, ač pachatel tuto škodu způsobiti zamýšlel. Ke skutkové podstatě zločinu podle § 85 b) tr. zák. se nevyžaduje, by úmysl pachatelův směřoval přímo ke způsobení některého z nebezpečí v § 85 b) tr. zák. uvedených, nýbrž stačí tu po stránce subjektivní, byl-li si pachatel, jenž poškodil úmyslně a vědomě bezprávně cizí majetek, při páchání činu toho vědom, že z jeho skutku může nastati některé z nebezpečností v § 85 b) tr. zák. naznačených. Podle toho, co bylo uvedeno o náležitostech skutkové podstaty přestupku opilství podle § 523 tr. zák., nevyhledává se však vůbec ke skutkové podstatě tohoto přestupku, by čin v nahodilém zaviněném opilství spáchaný jevil též znaky subjektivní podstaty určitého zločinu, nýbrž stačí, vykazuje-li skutek v nahodilém zaviněném opilství spáchaný na venek veškeré znaky určitého zločinu. V souzeném případě nemůže však vzhledem ke skutkovým zjištěním rozsudku týkajícím se způsobu jednání obžalovaných, dále výše škody poškozením cizího majetku a skutečnosti, že z poškození sklenic obžalovaným K-em a z poškození vinné láhve obžalovaným S-em mohlo vzejíti nebezpečnost pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost jiným lidem, býti pochyby o tom, že činy obžalovaným K-em v nahodilém zaviněném opilství spáchané vykazovaly na venek veškeré znaky zločinu podle § 85 a) a b) tr. zák. a že skutky obžalovaným S-em v nahodilém zaviněném opilství vykonané jevily se na venek veškeré znaky zločinu podle § 85 a) a b) tr. zák., pokud se týče zločinu podle §§ 5, 85 a) a b) tr. zák. Z toho plyne, že jest i námitku zmateční stížností obžalovaného K-e s hlediska zmatku podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. uplatňovanou, že rozsudek nezjišťuje, že stěžovatel jednal ve zlém úmyslu, jehož je třeba ke skutkové podstatě zločinu podle § 85 a) a b) tr. zák., pokládati za právně bezpodstatnou. K vývodům stěžovatelovým předneseným při zrušovacím líčení jest podotknouti, že skutkovou podstatu zločinu podle §§ 85 a) tr. zák. nevyklučuje nápotomní náhrada škody, neboť zákon účinnou lítost při zločinu podle § 85 a) tr. zák. nenormuje.

Čís. 3573.

Proti povinnostem podle § 17 zák. o tisku jedná tiskař, když vůbec neodevzdá úřadům tamže uvedeným povinné výtisky, nebo neučiní tak ve lhůtě tamže stanovené, předcházející rozšiřování.